

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010203
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3614010203.10

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci proti obžalovanému P. F., nar. XX.X.XXXX v V., pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.4 písm.a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 7. septembra 2017 odvolania obžalovaného P. F. a prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. februára 2016, sp. zn. 1T/31/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného P. F. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 10.2.2016, sp. zn. 1T/31/2014 bol obžalovaný P. F. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.4 písm.a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že ako konateľ spoločnosti BRATRANS, s.r.o. so sídlom Partizánske - Malé Uherce, ul. Uherská 294/108, IČO: 36641961 v presne nezistený deň po 15.01.2009, najneskôr dňa 10.02.2009 v Bratislave uzatvoril s nájomcom vozidiel spoločnosťou BS CARGO, s.r.o., Sebedražská cesta 1, Prievidza, IČO: 36823601 a spoločnosťou Mercedes-Benz Financial Services Slovakia, s.r.o., Tuhovská 11, Bratislava-Vajnory, IČO: 35728116 ako prenajímateľom týchto vozidiel štyri zmluvy o postúpení práv a povinností zo zmlúv o finančnom leasingu uzatvorených pôvodne medzi uvedenými spoločnosťami, ktorých predmetom bol prenájom vozidiel a to:

- 1) zmluvu o postúpení práv a povinností zo zmluvy o finančnom leasingu č. 112225-L na vozidlo zn. Mercedes Benz ACTROS 1848 LS/36, EČV: PE-XXXBJ, červenej farby, VIN: S rok výroby 2008, zakúpené na základe faktúry č. 2008202952 zo dňa 13.08.2008 od predávajúceho Mercedes-Benz Slovakia, s.r.o. v obstarávacej hodnote 104 843 €,
- 2) zmluvu o postúpení práv a povinností zo zmluvy o finančnom leasingu č. 112279-L na vozidlo zn. Mercedes Benz ACTROS 1848 LS/36, EČV: PE-XXXBJ, modrej farby, VIN: S rok výroby 2008, zakúpené na základe faktúry č. 2008203112 zo dňa 25.08.2008 od predávajúceho Mercedes-Benz Slovakia, s.r.o. v obstarávacej hodnote 101 626 €,
- 3) zmluvu o postúpení práv a povinností zo zmluvy o finančnom leasingu č. 112226-L na valníkový náves Kogel Coil SNCC 24 P120, EČV: PE-XXXYC, modrej farby, VIN: S rok výroby 2008, zakúpený na základe faktúry č. 200813681 zo dňa 13.08.2008 od predávajúceho PEMA Slovakia, s.r.o. v obstarávacej hodnote 35 878,50 €,
- 4) zmluvu o postúpení práv a povinností zo zmluvy o finančnom leasingu č. 112280-L na valníkový náves Krone ProfiLiner SDP/P/, EČV: PE-XXXYC, bielej farby, VIN: S rok výroby 2008, zakúpený na základe faktúry č. 200814104 zo dňa 25.08.2008 v obstarávacej hodnote 29 928,50 €,

na základe ktorých zmlúv vstúpil do leasingu uvedených vozidiel a zaviazal sa splácať vopred dohodnuté mesačné splátky za vozidlá v celkovej výške 5 450,44 € na účet prenajímateľa, pričom s výnimkou úhrady

prvej splátky leasingu ďalšie splátky neuhrádzal, nereagoval na výzvu na vrátenie predmetov leasingu, ktorá mu bola doručená dňa 24.07.2009 a napriek tomu, že v zmysle zmlúv o finančnom leasingu a Všeobecných podmienok finančného leasingu spoločnosti Mercedes-Benz Financial Services Slovakia, s.r.o., Bratislava nebol vlastníkom predmetov leasingu, tieto vozidlá spolu s návesmi po 13.02.2009 v Partizánskom na Parkovisku pri obchodnom dome Billa bez súhlasu leasingovej spoločnosti za odplatu odovzdal neznámym osobám k prenájmu, čím spôsobil poškodeniu spoločnosti Mercedes-Benz Financial Services Slovakia, s.r.o., Tuhovská 11, Bratislava-Vajnory, IČO: 35728116, škodu vo výške najmenej 233 857,66 €.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods.4 Tr.zák. s použitím § 38 ods.2, § 39 ods.1, § 39 ods.3 písm.c) a § 42 ods.3 Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods.1 Tr.zák. s poukazom na § 78 ods.1 Tr.zák. obžalovanému okresný súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 1 roka a podľa § 287 ods.1, ods.2 Tr.por. mu uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti Mercedes - Benz Financial Services Slovakia, s.r.o. Bratislava - Vajnory vo výške 233.857,66 €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15-dňovej lehote včas podanými odvolaniami napadli obžalovaný P. F. a prokurátor v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovaný P. F. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch s poukazom na to, že v konaní pred súdom nebolo preukázané, že by on spáchal skutky kladené mu v obžalobe za vinu a pravdou je len to, že motorové vozidlá on vzal do nájmu a uzatvoril ďalšiu zmluvu o nájme (podnájme). Jemu dokonca bolo nájomné vo výške 4.000 € vo forme zálohy aj zaplatené, preto mohol dôvodne predpokladať, že mu budú plnené aj ďalšie splátky nájomného. On bol pritom oprávneným držiteľom motorových vozidiel na základe zmluvy uzatvorenej s ich vlastníkom a bol teda oprávnený predmet nájmu (vozidlá) užívať. Ak tieto vozidlá umožnil užívať ďalšej osobe, došlo tým maximálne k porušeniu zmluvnej povinnosti, samo o sebe však nemôže zakladať jeho trestno-právnu zodpovednosť a nebola ani naplnená skutková podstata trestného činu podľa § 213 Tr.zák., pretože vozidlá si neprisvojil. K neúplne zistenému skutkovému stavu veci pritom došlo aj z dôvodu, že okresný súd nevyhovel jeho návrhu na vykonanie konfrontácie so svedkom L. U., ktorá mohla preukázať pravdivosť jeho obhajobných tvrdení. Z vykonaného dokazovania je navyše zrejmé, že na prenechanie vozidiel do ďalšieho užívania bol navedený tretou osobou, ktorá zneužila jeho ľahkú ovplyvniteľnosť, ako aj jeho sociálne pomery. On nemal skúsenosti s nákladnou dopravou a na celú záležitosť bol nahovorený zo strany L. U. a ak by bol vedel, že nájomca pán X. nebude platiť nájomné, nebol by si vozidlá vôbec bral, resp. pri neplatení splátok by ich bol riadne vrátil. Rozporu svojho konania s uzatvorenou zmluvou si však je vedomý a k tomuto sa aj priznal a tento svoj postup oľutoval. Napriek tomu, že výška škody je v jeho prípade základným znakom skutkovej podstaty trestného činu, okresný súd sa s touto podstatnou záležitosťou vôbec nezaoberal, z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akým spôsobom bola určená výška škody a v jeho výrokovej časti sú uvedené kúpne ceny pri uvedených vozidlách ešte z roku 2008, hoci vzhľadom na využívanie vozidiel pôvodným nájomcom, musela byť ich trhovacia hodnota v roku 2009 v dôsledku opotrebovania, resp. možných poškodení, značne nižšia. Na podklade týchto okolností nie je možné jeho konanie právne posúdiť ako trestný čin sprenevery so spôsobením škody veľkého rozsahu, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodiť, alternatívne vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný odvolacie námietky doplnil v tom smere, že v celej veci bol oklamán a podvedený svedkom L. U.. Je zamestnaným otcom dvoch detí, o ktoré sa chce riadne starať a živiť svoju rodinu a ľutuje, že sa na niečo podobné nechal nahovoriť, preto by za primerané považoval uloženie alternatívneho trestu na slobode.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania podanom v neprospech obžalovaného namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu s poukazom na to, že okresný súd pri ukladaní trestu neodôvodnene použil moderačné oprávnenie v zmysle § 39 ods.1 Tr.zák. v maximálnom rozsahu a obžalovanému nesprávne uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici označeným ustanovením upravenej zákonnej trestnej sadzby, hoci pre takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení pritom poukázal

predovšetkým na dobu 7 rokov, ktorá od spáchania skutku obžalovaným až po jeho odsúdenie uplynula. Obžalovaný P. F. sa pritom dopustil majetkovej trestnej činnosti veľkého rozsahu, keď sa svoju nelichotivú finančnú situáciu, ktorú si v podstate svojím konaním zavinil sám, rozhodol riešiť protizákonným spôsobom a napriek tomu, že v oblasti špedície a autodopravy nemal žiadne skúsenosti, vstúpil do leasingu označených dvoch ťahačov s návesmi s úmyslom získať okamžitý finančný prospech, ktoré následne okamžite - pravdepodobne za istú finančnú odplatu - odovzdal do užívania tretím osobám ku škode poškodenej spoločnosti. Počas celého trestného konania mal pritom dostatočný časový priestor, aby sa snažil uhradiť aspoň časť spôsobenej škody, k čomu však práve pre jeho ľahostajný postoj k uvedenej veci nedošlo. K samotnej dĺžke trestného konania je potrebné uviesť, že táto bola spôsobená najmä dlhodobou neprítomnosťou svedkov L. X., V. Y. a L. U., keď vo vzťahu k naposledy menovanému okresný súd aplikoval inštitút zabezpečenia svedka v zmysle § 88 ods.1 Tr.por. a trvanie trestného konania predĺžila aj snaha obžalovaného o oddiaľovanie začatia hlavného pojednávania, za čo mu bola právoplatne uložená aj poriadková pokuta a z tohto dôvodu sa v žiadnom prípade nestotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa o dôvodnosti použitia ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. Na podklade uvedených dôvodov navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm.e) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a následne za použitia § 322 ods. 3 Tr. por. uložiť obžalovanému podľa § 213 ods.4 Tr.zák. za použitia § 38 ods.2 Tr.zák. prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, súčasne podľa § 76 ods.1, § 77 ods.1, ods.2 a § 78 ods.1 Tr.zák. a j ochranný dohľad v trvaní 1 roka.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu súčasne navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný P. F. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že skutok, ktorý je predmetom konania sa stal ešte v roku 2009 a on bol „príčinou“ odročenia iba jedného hlavného pojednávania, aj to iba na krátku dobu. Za okolnosti prípadu v zmysle § 39 ods.1 Tr.zák. je pritom potrebné považovať všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na hodnotenie stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorý sa plynutím času znižuje, rovnako ako sa znižuje potreba postihnúť páchatel'a. On sa pritom v čase trestného stíhania nedopustil žiadneho ďalšieho trestného činu a dĺžka trestného konania v prejednávanej trestnej veci - keďže nebola spôsobená zložitou prípadu ani prieťahmi a obštrukciami na jeho strane - je neodôvodnene neprimeraná, čím došlo aj k porušeniu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré v článku 6 ods.1 priznáva aj jemu právo na spravodlivé súdne konanie zabezpečujúce prerokovanie veci v primeranej lehote, čo však v jeho prípade nebolo dodržané a neprimeranou dĺžkou trestného konania došlo k porušeniu jeho práv. Navrhol preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného P. F. a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 1. augusta 2016, vykonal dňa 7. septembra 2017 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným a prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného P. F. a prokurátora nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavných pojednávaniach všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o obhajobné tvrdenia obžalovaného P. F., ale predovšetkým o svedecké výpovede L. U., P. M., M. M., L. X., V. Y. (rod. T.), splnomocnenca poškodenej spoločnosti Mercedes - Benz Financial Services Slovakia, s.r.o. Bratislava - Vajnory - U. E. K. a o listinné dôkazy, z nich najmä zmluvy o finančnom leasingu č. 112225-L, č. 112226-L, č. 112279-L a č. 112280-L uzatvorené medzi poškodenou spoločnosťou Mercedes Benz Financial Services Slovakia s.r.o. Bratislava ako prenajímateľom a spoločnosťou BS Cargo, s.r.o. Prievidza ako nájomcom, zmluvy o postúpení práv a povinností z predmetných zmlúv o finančnom leasingu medzi prenajímateľom (poškodenou spoločnosťou), súčasným nájomcom (BS Cargo, s.r.o.) a budúcim nájomcom spoločnosťou Bratrans,

s.r.o., Malé Uherce zastúpenou obžalovaným spolu aj so všeobecnými podmienkami finančného leasingu poškodenej spoločnosti, preberacie protokoly, splátkové kalendáre ku každej zmluve, prehľad platieb spoločnosťou Bratrans, s.r.o. - vyplýva z nich, že táto spoločnosť uhradila pri každej zmluve len prvotnú leasingovú splátku dňa 10.02.2009 - na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia tiež podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného prednesené na hlavnom pojednávaní, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, s ktorými však naopak v celom rozsahu korešpondovala priznávajúca výpoveď obžalovaného z prípravného konania.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný P. F.. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich. Neakceptoval ani návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania o dôkaz, ktorý by objektívne preukázal hodnotu trhovej ceny kamiónov ku dňu 10.2.2009 a vykonaním konfrontácie so svedkom L. U., pretože ich nepovažoval za dôvodné. Obžalovaný totiž návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedka L. U. nielenže predniesol už pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní, ale aj v písomnom odôvodnení svojho odvolania, hoci ich vzájomná konfrontácia už bola v prípravnom konaní vykonaná a každý z nich zotrval na svojich výpovediach a jednak obžalovaný sa z vlastnej vôle možnosti vykonania konfrontácie so svedkom L. U. na hlavnom pojednávaní dňa 23.12.2015 vzdal a na označené hlavné pojednávanie sa ani nedostavil. Pokiaľ sa týka hodnoty predmetných kamiónov a valníkových návesov, v tomto smere okresný súd správne poukázal na príslušné faktúry k hodnotám obidvoch jazdných súprav, tak ako sú uvedené na č.l. 23, 33, 44 a 55. Z uvedených dôvodov nepovažoval za dôvodné ani námietky obžalovaného vo vzťahu k správnosti a zákonnosti konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, pretože nemajú podklad v obsahu spisu a vo vykonaných dôkazoch.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného P. F. zhodne s obžalobným návrhom ako obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.4 písm.a) Tr.zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už v konaní pred okresným súdom a s ktorými sa súd prvého stupňa dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené. V podrobnostiach preto poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu, o ochrannom dohľade a o náhrade škody. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 213 ods.4 Tr. zák. (odňatie slobody na 10 až 15 rokov) aj s použitím § 39 ods.1, § 39 ods.3 písm.c) Tr.zák. pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s použitím § 38 ods.2 Tr. zák. vo výmere 5 rokov, teda na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd pri ukladaní trestu pritom dôvodne prihliadol na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku (už v čase jeho rozhodovania 7 rokov) a ktorý bol aj podstatnou okolnosťou pre jeho záver o použití ustanovenia § 39 Tr.zák. V súlade s ustanovením § 48 ods.4 Tr.zák. je aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolacím námietkam prokurátora (a čiastočne i obžalovaného) považuje krajský súd za potrebné dodať, že porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces (§ 2 ods. 4 Tr. por., čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiaducim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obvineného, ale i poškodeného na spravodlivý proces, ale je i v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania. Súčasne je však nutné konštatovať, že porušenie tohto práva samo o sebe nezakladá neprípustnosť trestného stíhania. Obžalovaným namietaný čl. 6 ods.1 Dohovoru nestanovuje žiadnu výslovnú sankciu, ktorou by stíhal porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré je v tomto článku zakotvené a pod ktorým je uvedený celý rad čiastkových práv a slobôd, ktorého súčasťou je i právo na rozhodnutie v primeranej lehote. Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre tohto súdu, akými sú zložitnosť prípadu, chovanie sťažovateľa a chovanie štátnych orgánov, poprípade čo je pre sťažovateľa v stávke. Európsky súd pre ľudské práva vo svojich rozhodnutiach nekonkretizoval "všeobecne záväznú" dobu, ktorú by bolo možné za primeranú lehotu považovať. Porušenie pravidla plynúceho z čl.6 ods.1 Dohovoru je sankcionované vyvodením zodpovednosti štátu voči obvinenému, kedy bolo v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva spravidla priznané sťažovateľovi spravodlivé zadosťučinenie vo forme peňažnej náhrady a konštatované porušenie čl.6 ods.1 Dohovoru. Nápravu porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote vo forme oslobodenia spod obžaloby Európsky súd pre ľudské práva z čl.6 Dohovoru v žiadnom prípade zo svojich rozhodnutí nevyvodil. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva je v tomto ohľade jednoznačná v tom smere, že zmiernenie trestu z dôvodu neprimeranosti dĺžky konania v zásade zbavuje jednotlivca jeho postavenia obeť v zmysle článku 36 Dohovoru za predpokladu, že vnútroštátne orgány uznajú, či už výslovne alebo v podstate veci, že šlo o porušenie Dohovoru a uskutočnia nápravu.

Ukončenie trestnej veci obžalovaného po viac ako 8 rokoch od spáchania skutku nemožno považovať za konanie bez prieťahov a v primeranej lehote. Na druhej strane treba uviesť, že na dĺžke súdneho konania nesie v nie zanedbateľnej miere vinu aj samotný obžalovaný (uznesením Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/31/2014 zo dňa 12.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2Tos/30/2015 zo dňa 21.4.2015 uložená poriadková pokuta vo výške 1000 € vo vzťahu k riadne neospravedlnenej neúčasti na hlavnom pojednávaní 12.11.2014 a tiež problémy spojené so zabezpečením prítomnosti obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu z dôvodu opakovaného nedostavenia sa obžalovaného až po zabezpečenie jeho prítomnosti žiadosťou o predvedenie políciou a vydaným príkazom na jeho zatknutie a následným vzatím do tzv. útekovvej väzby). Za týchto okolností je potom uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému P. F. s použitím zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. s poukazom na § 39 ods.3 písm.c) Tr.por., teda na dolnej hranici uvedenými zákonnými ustanoveniami zmiernenej trestnej sadzby, vecne správne a v súlade so zákonom. Odvolacie námietky prokurátora v uvedenom smere preto krajský súd nepovažoval za dôvodné.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, o ochrannom dohľade (je plne v súlade s ustanovením § 76 ods.1 a § 78 ods.1 Tr.zák.), ako aj vo výroku o náhrade škody (má svoj podklad v ustanovení § 287 ods.1, ods.2 Tr.por.), preto odvolacie námietky obžalovaného P. F. ani prokurátora neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania obžalovaného P. F. a prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.